

Την άποψή μου για τη φορολογία γνωρίζετε οι παλαιότεροι αναγνώστες μας, αλλά την επαναλαμβάνω για τους καινούργιους επειδή όπως μαθαίνω υπάρχουν αρκετοί. Πιστεύω ότι η φορολογία όλων των πολιτών είναι αναγκαία αν θέλουμε ένα κράτος ανθρωπάς, ένα κράτος σύγχρονο και φιλοπρόδοδο, ένα κράτος πρωτοποριακό που φωτίζει το δρόμο στο παγκόσμιο χωριό που έχει γίνει η ανθρωπότητα. Πιστεύω ακόμη πως και οι φτωχοί θα πρέπει να πληρώνουν έστω έναν εικονικό φόρο για να νιώθουν χρήσιμα και παραγωγικά μέλη της κοινωνίας μας. Δεν μπορούμε να έχουμε δωρεάν παιδεία και δωρεάν σύστημα υγείας, σύγχρονους δρόμους και δημόσια μέσα συγκοινωνίας και αποτελεσματική αστυνομία για την ασφάλειά μας, αν το κράτος δεν έχει τα απαιτούμενα χρήματα για να χρηματοδοτήσει όλες αυτές τις υπηρεσίες.

Η φορολογία των πολιτών είναι, δυστυχώς, το μόνο εισόδημα για τις οκτώ(!) κυβερνήσεις στην Αυστραλία, εκτός από την τοπική αυτοδιοίκηση επειδή, ανόποι πολιτικοί και από τα δύο κόμματα εξουσίας, Εργατικοί και Λίμπεραλ, πούλησαν χρυσοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις στον ιδιωτικό τομέα και τα χρήματα που εισέπραξαν εξανεμίστηκαν. Αποτέλεσμα; Οι φορολογούμενοι να χάσουν εισόδημα περίπου \$20 δις το χρόνο από αυτές τις επιχειρήσεις, που όχι μόνο θα κάλυπταν τα ελλείμματα στους κρατικούς προϋπολογισμούς, αλλά θα είχαμε και πλεονάσματα για νέα έργα υποδομών και βελτίωση των κρατικών υπηρεσιών. Η ιδιωτικοίσης κερδοφόρων δημόσιων υπηρεσιών είναι ένα οικονομικό έγκλημα που έμεινε απιμώρητο, επειδή η κυβερνητική προπαγάνδα έπεισε τους αφελείς πως έγινε για το... καλό μας.

Επανειλημμένα έχω γράψει, λοιπόν, πως αφού σκοτώσαμε την κόττα που μάς γεννούσε το χρυσό αυγό θα πρέπει ν' αυξηθεί η φορολογία εισόδημάτος αν θέλουμε την Αυστραλία που γνωρίσαμε όταν ήρθαμε πριν πενίντα χρόνια, μια χώρα που πρωτοπορούσε στον κοινωνικό τομέα, στην υγεία και παιδεία, αλλά και στις εργασιακές σχέσεις που σιγά-σιγά

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και.. μη

ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΧΑΟΥΑΡΠΤ

Αν δεν πληρώσουν μεγαλύτερους φόρους οι πλούσιοι, Θα μειωθεί το βιοτικό επίπεδο

ΤΟ ΛΕΜΕ ΚΙ' ΕΜΕΙΣ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΑΛΛΑ ΠΟΙΟΣ ΜΑΣ ΑΚΟΥΕΙ;

ΜΕΡΟΣ Α'

εξαφάνισαν τα τρωκτικά τού νεοφιλελευθερισμού.

Είναι πρακτικά αδύνατο να διατηρήσεις ένα υψηλό επίπεδο ζωής και να συντηρήσεις, τουλάχιστον, τις άφογες υποδομές, ενώ χαρίζεις κέρδη \$20 δις στον ιδιωτικό τομέα και μειώνεις τον φόρο επιχειρήσεων από το 49% στο 29% για να ικανοποιήσεις τις ανώμαλες ορέξεις των μεγιστάνων τού πλούτου που δεν χορτάνουν με τίποτε.

Φυσικά, οι προσπλυτισμένοι στον νεοφιλελευθερισμό λένε πως η υψηλή φορολογία σταματά την ανάπτυξη, οι επιχειρήσεις θα φύγουν από την Αυστραλία, θ' αυξηθεί η ανεργία και θα πούμε το ψωμί ψωμάκι και άλλες ιστορίες για λύκους, από στόματα λύκων. Θα υπενθυμίσω ότι η μεγάλη ανάπτυξη της Αυστραλίας έγινε μεταπολεμικά και με την Λίμπεραλ κυβέρνηση τού Μπομπ Μέντζις, που καμία σχέση δεν έχει με τους σύγχρονους Λίμπεραλ και Εργατικούς πολιτικάντες, οι οποίοι ανταγω-

νίζονται ποιός θα δελεάσει περισσότερο τους αυστραλούς κρίσιους. Με φόρο εταιρειών 49% κτίστηκαν τα εργοστάσια που πρόσφεραν εργασία σε εκατομμύρια νεομετανάστες, έγιναν τεράστια δημόσια έργα όπως το Snowy Mountains Scheme, τα νοσοκομεία, σχολεία και πανεπιστήμια λειτουργώσαν παραδειγματικά, υπήρχε ασφάλεια στους δρόμους. Επω με την υψηλή φορολογία, οι πλούσιοι ζύσαν χλιδάτα με τις Ρολς Ρόις και τα ιδιωτικά αεροπλάνα τους χωρίς να διαμαρτύρονται για τους φόρους που πλήρωναν και ο συντροπικός, φιλομοναρχικός, αντικομμουνιστής Μέντζις ούτε διανοίθηκε να ιδιωτικοποίησει κερδοφόρες δημόσιες επιχειρήσεις.

Οι επιχειρηματίες δεν χρεοκοπούσαν τότε επειδή πλήρωναν μεγάλους φόρους, ή επειδή οι μισθοί αυξάνονταν κάθε τρεις μίνες ανάλογα με το κόστος ζωής, ούτε υπήρχε έλλειψη ξένων επενδυτών. Τότε ήρθαν στην Αυστραλία η General Motors,

Ford και άλλες μεγάλες εταιρείες που δεν νιάζονταν για τον φόρο, αλλά για τα κέρδη που θα μπορούσαν να κάνουν. Τώρα οι ίδιες εταιρείες έχουν εγκαταλείψει την χώρα μας, ή επιμέζονται να το κάνουν, παρόλο που ο φόρος τους μειώθηκε στο 29%.

Η κάτω βόλτα, η πτώση στο βιοτικό επίπεδο και συρρίκνωση των κρατικών υπηρεσιών άρχισε με την μείωση του φόρου εισοδήματος για ιδιώτες και επιχειρήσεις μαζί με τις διαβόπτες ιδιωτικοποίσεις και το γεγονός ότι μειώθηκε δραστικά πα τανάλωση αγαθών λόγω τού κόστους ζωής και των μεγάλων στεγαστικών δανείων για την αγορά ενός σπιτιού ή διαμερίσματος. Θα επαναλάβω πως μια επιχείρηση δεν χρεοκοπεί όταν πληρώνει μεγάλο ποσοστό φόρου στα κέρδη της, αλλά όταν δεν κάνει κέρδη από έλλειψη πελατείας, ή την τσακίζουν οι έμμεσοι φόροι (φόρος γής, δημοτικά τέλη, το κόστος πλεκτρικού ρεύματος, ύδατος, κλπ.) ειδικά τις μικρές επιχειρήσεις.

Γι' αυτό λέω ότι θα πρέπει να υπάρχει κλίμακα στη φορολογία των επιχειρήσεων με τις μικρές να πληρώνουν μικρότερους φόρους εισοδήματος και έμμεσους φόρους για να μπορούν να επιβιώσουν με το σκεπτικό ότι αυτές είναι η σπονδυλική στήλη της εθνικής οικονομίας, όπως φορολογικά προνόμια θα πρέπει να δοθούν και σ' αυτούς που επενδύουν στον τομέα της στέγασης για να καλυφθεί το έλλειμμα σε κατοικίες και διαμερίσματα.

Ομως, δεν είναι δυνατόν να γίνουν όλα αυτά αν οι μεγιστάνες του πλούτου, όχι μόνο δεν πληρώνουν το μερικό τους, αλλά απειλούν κιόλας να χρησιμοποιήσουν τα μυθικά πλούτη τους για να διαβρώσουν τις δημοκρατικές διαδικασίες με προεκλογικές εκστρατείες εναντίον πολιτικών και κομμάτων που δεν δέχονται να προσαρμοστούν στις παράλογες απαίτησεις τους.

ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: «Οι πλούσιοι πρέπει να πληρώνουν μεγαλύτερους φόρους για να μην υποχωρίσει το βιοτικό επίπεδο ζωής στην Αυστραλία» λέει, συμφωνώντας με τις απόψεις μας, ο Τζέφρι Κάζινς, εκατομμυριούχος επιχειρηματίας και πρώην σύμβουλος του Τζον Χάουαρντ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

Με θλίψη αναφέρω σήμερα το γεγονός ότι ο γνωστός συμπάροικος, Γιώργος Κουλούρης, βρίσκεται σε νοσοκομείο με βαριά τραύματα που υπέστη σε οδικό δυστύχημα, όταν σκόνταψε σε λακούβα σε πεζοδρόμιο τού Ντάλιτς Χιλ και έπεισε μπροστά σε διερχόμενο αυτοκίνητο. Ο Γιώργος υπέστη κατάγματα και εσωτερικά τραύματα που θα τον καθηλώσουν για κάποιο χρονικό διάστημα σε νοσοκομείο τού Σίδνει. Στον συμπαθέστατο

Γιώργο εύχομαι ταχεία ανάρρωση για να επανέλθει δριμύτερος στο στέκι του το ραφέιο στο Dulwich Hill.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΧΑΤΖΗ

Δυσάρεστα ήταν τα νέα και για την γνωστή στην παροικία μας Ελένη Παπαχατζή, που υπέστη πολύ σοβαρό εγκεφαλικό επεισόδιο στην Αθήνα όπου βρίσκεται και νοσηλεύεται σε νοσοκομείο της ελληνικής πρωτεύουσας. Ήδη στο πλευρό της βρίσκονται δύο θυγατέρες της που έσπευσαν

από το Σίδνει. Για μένα η είδηση ήταν ιδιαίτερα συγκλονιστική επειδή συναντηθήκαμε μερικές φορές στην Αθήνα και όταν έφυγα σε Ελένη ήταν μια χαρά, αλλά όπως λένε οι Ελληνες, ότι φέρνει τη ώρα δεν τα φέρνει ο χρόνος.

Εύχομαι στην Ελένη να συνέλθει γρήγορα και να μπει στο δρόμο της ανάρρωσης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ ΡΟΪΔΗΣ

(1836 - 1904)

Αναδημοσιεύω χωρίς σχόλιο αυτό που έγραψε ο Εμ-

μανουήλ Ροϊδης:

Ως οι Ινδοί εις φυλάς, ούτω και οι Έλληνες ...διαιρούνται εις τρεις τοιαύτας:

α) Εις Συμπολιτευόμενους, ήτοι έχοντες κοχλιάριον βυθίζωσιν τούτο εις την χύτραν τού προϋπολογισμού.

β) Εις Αντιπολιτευόμενους, ήτοι μη έχοντες κοχλιάριον ζητούν επί παντί τρόπων να λάβωσιν τοιούτον.

γ) Εις Εργαζομένους, ήτοι ούτε έχουν κοχλιάριον ούτε ζητούν τοιούτον, αλλά είναι επιφορτισμένοι να γεμίζωσι την χύτραν

διά τού ιδρώτος των ΚΑΛΟΟ!

-Μάνα αυτή η μπλούζα δεν μου κάνει.

-Κράτα την για μες στο σπίτι. -Γιατί, μες στο σπίτι θα μου κάνει;

Κλασική ελ